

Om himlen

Majhimlen nymålad
Vi stod på stegar högre
än oss själva
Den blå färgen kröp
från våra penslar
Solens strålar såg på
morgontrötta
Jag har väntat på doften
av blått och grönskan
Som väller ut över trädens
grenar
Jag satt här när vintern
tog farväl och regnet smattrade
som skrivmaskinnedslag
mot fönstret
Stegarna restes unisont
som i en enande manöver
I skyttegravarna låg männen
Och rökte egenrullade
Cigaretter
Kriget nådde ända till vårt land
Vi blev tvungna att ta ställning
Huset skulle rymma alla
Nu torkar majhimlen mot våra blickar
De som lyfter och lämnar ögonen
Kvar bland morgongrus
Och tårar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Christoffer Bergström med Poeter.se id #190702 innehar upphovsrätten